

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: De foreenede Danskes Sang i Paris, Jan 1803

Citation: Baggesen, Jens: "De foreenede Danskes Sang i Paris, Jan 1803", i Baggesen, Jens: *Blandede Digte. 2. Samling. - 1903*, udg. af A. Arlaud , 1889-1903, s. 1. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen05tom-shoot-workid54480/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Blandede Digte. 2. Samling. - 1903

De foreruede Danskes Sang i Paris,

bestemt at synges paa Kongens Selskabsdag den 29. Januar 1867.

Mens udbesvaunt af Krigens Torden
Og Moden og sig selv,
Det mægtigste blandt Folk paa Jorden
Til andre raaber: skælv!
Vi stoppe vil i Dag vor Dø
Og lade, som vi intet høre,
Og lytte til os selv!
Op! op! lad os her i en Kreds
Selvstændig tilfreds
Os fornøie, som Landsmænd at samles elsteds!

Hvad om vi reent os selv ei glemte,
Mens fransktes Alt er fransk?
Og i vor Kreds en Sang istemte
Om Danskes Værd paa Dansk?
Hvad om vi voved os at fryde,
Som Dansk og Norsk og Fynsk og Jyde,
Og fransk lod være fransk?
Velan! lad os her i Paris
Paa fædrelandsk Viis
I forening begynde vor Hjemstavns Pris!

Vi Danske har dog og den Ære
At boe paa samme Jord
Som den, hvorpaa de franske Hære
forbause Syd og Nord.
Og hvis al Verden ei vi skræmme,
Har vi ellers dog ogsaa hjemme,
Og har vort eget Børd.
Op! op! vores Sang i Paris
Paa fædrelandsk Ditt
Skal forkynde med Jubel vor Hjemstavns Pris!

Vel maae man stude ved at sive,
Hvad stort her foregaaer,
Og seer man dybt i Tingen, grue
For meer, som forestaaer;
Kanoner og Journaler dundre:
„Beundre, fremmede, beundre
Hvad Republik formaer!“
Dog bort med Paris for i Dag!
Dort festlige Læg
Skal beundrende skønne vor egen Sag!

Man veed af tusind Hierneskrifter,
Hvad nyt man vide gad;
Og hele folkets frie Bedrifter
Staaer i Borgmesters Blad:
Hvor stor for Resten han mon være,
Hans Magt, hans Herlighed, hans Ære,
Det veed man udenad.
Saa bort med alt fransk for i Dag!
Dort festlige Læg
Skal besicte som Danske de Danstes Sag!

Enhver af os, som Landsmænd sømmer,
Med dansk friemodig Sang
I Dag til eget Bæger sømmer
Og fierner fremmed Træng.
Op! følger vore Fædres Nøde:
Det Skienne blandet med det Gode
Ved fyldte Glasfes Klang!
Op! opl til foreent Melodie!
Med dansk Sympathie
Lad vor Sang være fødelandsk Harmonie!

Og vi har Ret vor Ræst at hæve!
Og vi har fødeland!
Og vi har stuet Fiender hæve,
Og holdet Helte Stand!
Og hver af os, i hver sin Orden,
Fremtræder stolt blandt Mænd paa Jorden,
Som friefød Dannemand!
Op! opl vi og søle os, vi!
Vi er Danske og frie,
Og vor Sang være Mandigheds Harmonie.

Lad andre Nationer bramme
Med mere Glæds og Prægt!
Lad een og anden folkestamme
Fremstille større Magt!
Vi fremmed fortrin rolig taale;
Thi vi os kæft med andre maale
I alt som fordrer Magt.
Held! Held! vi og søle os, vi!
Vi er Danske og frie!
Og vor Sang er Høimodigheds Harmonie.

Hver Landsmand her er stolt at høre
 Det ædle danske Navn!
Ved andres Glimmer at undvære
 Han føler intet Savn.
Og reiste hver og rundt om Jorden,
Han fandt dog ei i Syd og Norden
 En Havn som Danmarks Havn.
Held! Held os Lykkelige, vi!
Vi er Danske og frie!
Og vor Sang er Lykkeligheds Harmonie.

Thi gjennem Søfter, uden Ege,
 Uroffret som dets Pol,
Staaer Danmarks ubevungne Rige,
 Og Dannerkongens Stol!
Det brammer ei med laante Sæder;
Den Sol, som straalere til dets Hæder,
 Er Landets egen Sol!
Held! Held os betryggede! vi!
Vi er Danske og frie!
Og vor Sang er vor Roligheds Harmonie.

Men trefold høit i Dag sig hæver
 Hver Landsmands stolte Bryst:
Et Fryderaad fra Hjemmet kræver
 Et Gienbaar af vor Køst.
Vi alt, hvad ei er dansk, forglemmer,
Og sympathetisk hver fornemmer
 Kun patriotisk Eyst.
Op! op! lytter til! skænker i!
Lad vor Sangs Melodie
Sig nu hæve til høiere Harmonie!

Chi høit fra Christiands Tvillingriger,
Hift i det glade Nord,
Med festlig Fryd i Dag opstiger
De fjerne Brødres Chor;
Og naaer end Lyden ei vort Øre,
Dog vore Hjerter Glæden høre,
Og deres høre vor!
Op! op! lytter til! stemmer i!
Lad vor Fryds Melodie
Sig foreene med Danmarks Harmonie!

De synge: „Fryd og Held og Hæder
„Velsigne Thronens Land,
„Som læste Stavnens gamle Klæder,
„Og knytted Hiertets Baand,
„Og bød i Fred og Friheds Skygge
„De borgerlige Dyder trygge
„Fremvandre Haand i Haand!“
Held! Held! Paa den hjemlige Vtis
Dt og her i Paris
Igentage velsignende Thronens Pritis.

Høit, Landsmænd, Held og Hæder frøne
Vor Konges fødselsdag!
Held, Held det stolte Danmarks Throne!
Held Danmarks stolte Flag!
Held den Regiering, alle prise
Den mønsterherlige, den vitte!
Held Danmarks Jubeldag!
Held! Held! for Kong Christian Held!
for vor Frederik Held!
for vort elskede Kongehuus Held! Held! Held!